

De Openbaring van Jezus Christus - Nummer Zeventien

Het doen ontwaken van de dorre beenderen: een oproep tot reinheid en geloof in de tijd van het vertoeven

Jeff Pippenger
2023-11-17

De dorre beenderen die dood op de straat liggen en de „stem” horen van hem die roept in de woestijn, doen dit omdat de Trooster is gekomen, in vervulling van Jezus’ belofte Hem te zenden. Bij de eerste teleurstelling van de Millerieten kwamen de Millerieten tot het inzicht dat zij zich bevonden in de vertoeftijd van de gelijkenis van de maagden.

„De teleurgestelden zagen in de Bijbel dat zij zich in de vertoeftijd bevonden, en dat zij geduldig moesten wachten op de vervulling van het visioen. Hetzelfde bewijs dat hen ertoe had gebracht in 1843 naar hun Heer uit te zien, deed hen Hem in 1844 verwachten.” *Spiritual Gifts*, deel 1, 153.

Zij die door de Millerieten zijn voorgesteld, herhalen de ervaring van de eerste teleurstelling, en wanneer zij dat doen, moeten zij begrijpen dat ook zij zich bevinden in de vertoeftijd van de gelijkenis van de maagden. Alleen de invloed van de Trooster stelt hen in staat deze waarheid te zien. Die erkenning, teweeggebracht door de Trooster, wordt voorgesteld door de eerste profetie die Ezechiël opdracht kreeg te verkondigen aan het dal van dorre, dode beenderen.

Opnieuw zei Hij tot mij: Profeteer over deze beenderen en zeg tot hen: Gij dorre beenderen, hoort het woord des HEEREN. Zo zegt de Heere HEERE tot deze beenderen: Zie, Ik zal geest in u doen komen, en gij zult levend worden. En Ik zal pezen op u leggen en vlees op u doen opkomen en u met huid overtrekken, en geest in u geven, en gij zult levend worden; en gij zult weten dat Ik de HEERE ben. Toen profeteerde ik, zoals mij geboden was; en terwijl ik profeteerde, ontstond er een geluid, en zie, een beroering, en de beenderen voegden zich bijeen, elk been tot zijn been. En ik zag toe, en zie, er kwamen pezen en vlees op, en de huid overtrok hen van boven; maar er was geen geest in hen. Ezechiël 37:4–8.

Het „geruis” vertegenwoordigt de Heilige Geest. Op dat moment moeten de maagden erkennen dat zij zich in de vertoeftijd bevinden. De bijbelse aanwijzingen over wat de teleurgestelden moeten doen wanneer zij erkennen dat zij zich in de vertoeftijd bevinden, zijn overvloedig aanwezig. Jeremia leert dat zij nooit mogen terugkeren tot de „vergadering der spotters”, die in de boodschap aan Filadelfia de synagoge van Satan is. Zij moeten ook het kostelijke van het verachte scheiden. Het kostelijke, in tegenstelling tot het verachte, heeft een dubbele betekenis.

Ik heb dit profetische onderscheid jaren geleden zelf geleerd, toen ik een toepassing maakte van de droom van William Miller. Ik definieerde de juwelen terecht als waarheden van Gods Woord, en de onechte juwelen als verdorven leerstellingen. Daarna werd mij erop gewezen dat James White eveneens een toepassing had gemaakt van de droom van William Miller, en in zijn toepassing

duidde hij de juwelen aan als Gods getrouwe volk, en de onechte juwelen als de valse belijders van de waarheid. Toen ik onderzocht wat James White over de droom had onderwezen, besepte ik dat wij beiden gelijk hadden. De juwelen kunnen Gods getrouwen voorstellen, en de nagemaakte juwelen de ontrouwen, maar de juwelen kunnen ook de waarheden van Gods Woord voorstellen en de nagemaakte juwelen kunnen valse leerstellingen zijn. James White paste Millers droom toe op de geschiedenis waarin James White toen leefde, maar ik had de droom benaderd als de geschiedenis van de laatste dagen. Samen tonen de twee toepassingen aan dat mensen worden wat zij geloven, en indien zij ervoor kiezen vast te houden aan dwalingen, zullen zij samen met de leerstellingen waarmee zij zich hebben vereenzelvigd door de vuilnisman met de vuilborstel uit het raam worden geveegd. Wij zijn wat wij eten.

Wanneer de teleurgestelden ontdekken dat zij zich in de vertoeftijd bevinden, dienen zij volgens Jeremia het kostbare van het verachtelijke te scheiden.

„Hoe komt het dat mensen die in oorlog zijn met de regering van God, in het bezit komen van de wijsheid die zij soms ten toon spreiden? Satan zelf werd opgevoed in de hemelse hoven, en hij heeft zowel kennis van het goede als van het kwade. Hij vermengt het kostbare met het verachtelijke, en dit is wat hem macht geeft om te misleiden. Maar omdat Satan zich heeft gehuld in gewaden van hemelse glans, zullen wij hem dan ontvangen als een engel des lichts? De verleider heeft zijn werktuigen, onderwezen naar zijn methoden, bezield door zijn geest, en toegerust voor zijn werk. Zullen wij met hen samenwerken? Zullen wij de werken van zijn werktuigen aanvaarden als wezenlijk voor het verwerven van een opleiding?” Ministry of Healing, 440.

Het kostbare en het verachtelijke vertegenwoordigen waarheid en dwaling. Zij vertegenwoordigen ook twee klassen van mensen.

“Evenwel, het fundament Gods staat vast en heeft dit zegel: De Heere kent degenen die de Zijnen zijn. En: Een ieder die de Naam van Christus noemt, moet zich afkeren van de ongerechtigheid. Maar in een groot huis zijn niet alleen vaten van goud en van zilver, maar ook van hout en van aarde; en sommige tot eer, en andere tot oneer.’ Het ‘grote huis’ stelt de Kerk voor. In de Kerk zullen zowel de verachtelijke als de kostbare gevonden worden. Het net dat in de zee geworpen is, verzamelt zowel goede als slechte.” Review and Herald, 5 februari 1901.

Jeremia werd onderwezen dat hij, indien hij zou terugkeren, zich moest afscheiden van de dwaze maagden, en dat hij zich tevens moest afscheiden van de dwalende leringen van de dwaze maagden. De honderdvierenveertigduizend zijn degenen die tot volmaakte eenheid komen. Jeremia vertegenwoordigt het werk dat degenen die geroepen zijn om door Ezechiëls tweede boodschap van de vier winden verzegeld te worden, moeten volbrengen, indien zij Gods „mond” willen zijn wanneer het gezicht spreekt. Het gezicht sprak in de Milleritische geschiedenis toen het oordeel aanbrak, en het spreekt in de geschiedenis van de honderdvierenveertigduizend wanneer het beest uit de aarde spreekt en het oordeel van het derde wee aanbreekt. Dan worden zij die het door Jeremia aangeduide werk hebben volbracht, verheven als Gods wachters.

Wanneer de Heer de Trooster zendt om de teleurgestelden uit hun dood te wekken, wijst Hij op een werk van zuivering dat zij moeten volbrengen, indien zij in de crisis rond de zondagswet Zijn woordvoerders willen zijn. Jesaja stemt in met de raad van Jeremia.

Hoe lieflijk zijn op de bergen de voeten van hem die goede tijding brengt, die vrede verkondigt; die goede tijding van het goede brengt, die heil verkondigt; die tot Sion zegt: Uw God is Koning! Uw wachters zullen de stem verheffen; tezamen zullen zij juichen: want zij zullen oog in oog zien, wanneer de HEERE Sion wederbrengt. Breekt uit in vreugde, zingt tezamen, gij puinhopen van Jeruzalem: want de HEERE heeft zijn volk getroost, Hij heeft Jeruzalem verlost. Jesaja 52:7-9.

Zij die „goede tijding brengen” en die „vrede en heil verkondigen”, verheffen „tezamen hun stem”, want zij „zullen oog in oog zien”.

„Mij werden nog enkelen getoond die hun invloed verenigen met die van hen die ik heb genoemd, en tezamen doen zij wat zij kunnen om af te trekken van het lichaam en verwarring te veroorzaken; en hun invloed brengt de waarheid Gods in diskrediet. Jezus en heilige engelen zijn Gods volk aan het opwekken en verenigen tot één geloof, opdat zij allen één van zin en één van oordeel mogen zijn. En terwijl zij gebracht worden tot de eenheid des geloofs, om de ernstige, gewichtige waarheden voor deze tijd eensgezind te zien, is Satan werkzaam om hun voortgang tegen te staan. Jezus werkt door Zijn werktuigen om te verzamelen en te verenigen. Satan werkt door zijn werktuigen om te verstrooien en te verdelen. ‘Want zie, Ik zal bevel geven, en Ik zal het huis Israëls onder al de volken schudden, gelijk koren geschud wordt in een zeef; nochtans zal niet het minste korreltje op de aarde vallen.’”

“God beproeft en test thans Zijn volk. Karakter wordt gevormd. Engelen wegen de zedelijke waarde en houden getrouw aantekening van al de daden van de mensenkinderen. Onder Gods belijdend volk zijn verdorven harten; maar zij zullen beproefd en getest worden. Die God, die ieders hart leest, zal de verborgen dingen der duisternis aan het licht brengen waar men ze dikwijls het minst vermoedt, opdat de struikelblokken die de voortgang der waarheid hebben belemmerd, weggenomen mogen worden, en God een rein en heilig volk hebbe om Zijn inzettingen en oordelen te verkondigen.”

„De Leidsman van onze zaligheid voert Zijn volk stap voor stap voort, hen reinigend en toerustend voor de overzetting, en laat hen achteraan die geneigd zijn zich van het lichaam af te scheiden, die niet bereid zijn zich te laten leiden en tevreden zijn met hun eigen gerechtigheid. ‘Indien dan het licht dat in u is duisternis is, hoe groot is dan die duisternis!’ Geen groter misleiding kan de menselijke geest bedriegen dan die welke mensen ertoe brengt een zelfverzekerde geest te koesteren, te geloven dat zij gelijk hebben en in het licht zijn, terwijl zij zich van Gods volk verwijderen en hun gekoesterde licht duisternis is.” Testimonies, deel 1, 332, 333.

De uitdrukking „die goede tijding brengt” wordt in de passage van Jesaja tweemaal herhaald om de geschiedenis van de Middernachtsroep aan te duiden, evenals de verzen die leiden tot Jesaja’s beschrijving van de eenheid die tot stand wordt gebracht wanneer het kostelijke van het verachtelijke wordt gescheiden.

Ontwaak, ontwaak; bekleed u met uw sterkte, o Sion; trek uw sierlijke klederen aan, o Jeruzalem, de heilige stad; want voortaan zal de onbesnedene en de onreine niet meer in u komen. Schud het stof van u af; sta op, en zet u neder, o Jeruzalem; maak u los van de banden van uw hals, o gevangen dochter van Sion. Jesaja 52:1, 2.

Jeremia vertegenwoordigt hen die zich in de eerste teleurstelling bevinden en erkennen dat zij zich in de vertoef tijd bevinden. Jesaja gebiedt diezelfde personen: „Ontwaak, ontwaak.” Zij ontwaken en komen uiteindelijk tot een punt waarop er geen onbesnedenen en onreinen meer in Gods kerk zullen zijn, want zij zullen het werk volbracht hebben om het kostelijke van het verachtelijke te scheiden. „De Heere wil dat Zijn kerk gezuiverd wordt, voordat Zijn oordelen op meer opvallende wijze over de wereld zullen komen.”

„Wij naderen snel het einde van de geschiedenis van deze aarde. Het einde is zeer nabij, veel dichterbij dan velen veronderstellen, en ik voel mij gedrongen ons volk de noodzaak voor te houden om de Heere ernstig te zoeken. Velen slapen, en wat kan er gezegd worden om hen uit hun vleselijke sluimer te doen ontwaken? De Heere wil dat zijn kerk gezuiverd wordt, voordat zijn oordelen op meer opvallende wijze over de wereld zullen komen.

“Wie zal de dag van zijn komst verdragen? En wie zal standhouden wanneer Hij verschijnt? Want Hij is als het vuur van een smelter en als de loog van vollers. Hij zal zitten als een smelter en zuiveraar van zilver; Hij zal de zonen van Levi reinigen en hen louteren als goud en zilver, opdat zij de HEERE een offerande in gerechtigheid zullen brengen.”

“Christus zal elke schijnheilige mantel wegnemen. Geen vermenging van het ware met het onechte kan Hem misleiden. ‘Hij is als het vuur van een goudsmid,’ en scheidt het kostbare van het verachtelijke, het schuim van het goud.”

„Zoals de Levieten is Gods uitverkoren volk door Hem afgezonderd voor Zijn bijzondere werk. Iedere ware christen draagt priesterlijke geloofsbrieven. Hij wordt geëerd met de heilige verantwoordelijkheid tegenover de wereld het karakter van zijn hemelse Vader te vertegenwoordigen. Hij dient acht te slaan op de woorden: ‘Weest gij dan volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.’”

‘Maar voor u die Mijn naam vreest, zal de Zon der gerechtigheid opgaan, met genezing onder Zijn vleugelen; en gij zult uitgaan en opgroeien als kalveren uit de stal. En gij zult de goddelozen vertreden; want zij zullen as zijn onder de zolen van uw voeten op de dag die Ik maken zal, zegt de HEERE der heerscharen.’

“Gedenkt de wet van Mozes, Mijn knecht, die Ik hem op Horeb geboden heb voor geheel Israëel, met de inzettingen en de verordeningen. Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heeren komt: en hij zal het hart der vaders tot de kinderen terugbrengen, en het hart der kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet kome en de aarde met een vloek sla.”
Review and Herald, 8 november 1906.

Zij die vasthouden aan valse leerstellingen, zullen gescheiden worden in de geschiedenis die begint met de „stem” die roept in de woestijn. Zij die weigeren de scheppende kracht van God toe te laten een persoonlijke geheiligde ervaring voort te brengen, zullen gescheiden worden van het „goud” in

de geschiedenis die begint met de „stem” die roept in de woestijn. Zij zullen Laodicezen blijven, juist op het punt waar Laodicea overgaat in Filadelfia.

Het werk om het kostbare van het verachtelijke te scheiden is vrijwel geheel het werk van de boodschapper van het verbond, die plotseling komt om de zonen van Levi te reinigen, maar wij moeten daaraan deelnemen.

Daarom, mijn geliefden, zoals gij altijd gehoorzaam zijt geweest, niet alleen zoals in mijn tegenwoordigheid, maar nu veel meer in mijn afwezigheid, werkt uw eigen zaligheid uit met vreze en beven. Want het is God die in u werkt zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen. Doet alle dingen zonder morren en redetwisten, opdat gij onberispelijk en oprecht moogt zijn, kinderen Gods, zonder blaam, te midden van een krom en verdraaid geslacht, onder wie gij schijnt als lichten in de wereld. Filippenzen 2:12–15.

Jeremia werd opgedragen het kostelijke van het verachtelijke te scheiden, indien hij ernaar verlangde Gods woordvoerder te zijn in het komende oordeel. Het feit dat Jeremia Gods raadgeving aan hem vernam, bewees dat de tegenwoordigheid van de Trooster reeds beschikbaar was, indien hij ervoor koos het werk op zich te nemen.

“Het werk van het verkrijgen van zaligheid is een werk van medepartnerschap, een gezamenlijke werking. Er moet samenwerking zijn tussen God en de berouwvolle zondaar. Dit is noodzakelijk voor de vorming van juiste beginselen in het karakter. De mens moet ernstige inspanningen leveren om te overwinnen wat hem verhindert de volmaaktheid te bereiken. Maar voor welslagen is hij geheel afhankelijk van God. Menselijke inspanning op zichzelf is niet toereikend. Zonder de hulp van goddelijke kracht vermag zij niets. God werkt en de mens werkt. Weerstand tegen verzoeking moet van de mens komen, die zijn kracht uit God moet putten. Aan de ene zijde zijn oneindige wijsheid, mededogen en kracht; aan de andere zijde zwakheid, zondigheid, volstrekke hulpeloosheid.”

“God wenst dat wij de heerschappij over onszelf hebben. Maar Hij kan ons niet helpen zonder onze toestemming en medewerking. De goddelijke Geest werkt door de krachten en vermogens die de mens zijn gegeven. Uit onszelf zijn wij niet in staat de voornemens, begeerten en neigingen in overeenstemming te brengen met de wil van God; maar indien wij ‘gewillig zijn om gewillig gemaakt te worden’, zal de Heiland dit voor ons volbrengen: ‘Terwijl wij overleggingen terneerwerpen, en elke hoogte die zich verheft tegen de kennis van God, en elke gedachte gevangen leiden tot de gehoorzaamheid van Christus.’ 2 Korinthiërs 10:5.”
Handelingen der Apostelen, 482.

De drieënhalve dagen van Openbaring elf, wanneer de dorre beenderen dood op de straat liggen, zijn een symbool van een „woestijn”, en een „woestijn” vertegenwoordigt de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig. Aan het einde van de verstrooiing van de drieënhalve dagen moeten degenen die geroepen zijn om tot de honderd vierenveertigduizend te behoren, „ontwaken” en „het stof van zich afschudden”. Zuster White zegt: „De Heere zou hebben dat Zijn kerk gezuiverd wordt, voordat Zijn oordelen met groter nadruk op de wereld zullen neerkomen.”

In verband met een „gereinigde kerk” verwijst zij naar het scheidingsproces van Jeremia, dat het „kostelijke van het verachtelijke” afscheidt. Zij verbindt dit ook met Maleachi hoofdstuk drie, waar een boodschapper de weg bereidt voor de boodschapper van het verbond. De boodschapper die de weg bereidt, is Jesaja’s „stem van een die roept in de woestijn”. De boodschapper van het verbond is Christus, die Zich gereedmaakt om een verbond aan te gaan met de honderdvierenvijftigduizend, die „evenals” „de Levieten”, „door Hem worden afgezonderd voor Zijn bijzondere werk”. Vervolgens duidt zij hen aan als priesters en citeert zij Jezus, die zegt: „Weest gij dan volmaakt, gelijk uw Vader, die in de hemelen is, volmaakt is.”

Er is een reinigingsproces dat gemarkeerd wordt aan het einde van de periode van de vertoef tijd, want de Heere heeft een bijzonder werk dat de honderdvierenveertigduizend moeten volbrengen, en Hij zal een gereinigde gemeente hebben voordat „Zijn oordelen op treffender wijze over de wereld zullen neerkomen.” Zijn oordelen zijn reeds in de wereld, maar bij de zondagswet beginnen „Gods vernietigende oordelen” te vallen.

Die oordelen zijn een „tijd van genade voor hen die de waarheid nooit hebben gekend.” Maar in die oordelen is geen genade voor hen die niet wilden binnengaan in het noodzakelijke reinigingsproces. De „oordelen”, die „op meer opvallende wijze neerkomen”, duiden oordelen aan die tekenen zijn. Zij vormen een sein, en de Heilige Geest gebruikt de chaos en verwarring die door die oordelen teweeggebracht worden, om een onderscheid te markeren tussen hen die „de valse rustdag” houden en hen die „gewetensvol de sabbat des Heren houden”, want dit is de enige wijze waarop „de wereld gewaarschuwd kan worden.” De oordelen die tekenen zijn, vormen de achtergrond die de Heilige Geest gebruikt om Gods kinderen, die nog in Babylon zijn, ertoe te leiden het banier van de honderd vierenveertigduizend te herkennen.

Maar zuster White verwijst niet eenvoudigweg naar Maleachi hoofdstuk drie; zij neemt ook de slotverzen van het boek Maleachi, hoofdstuk vier, op, en verwijst opnieuw naar de „stem” die de weg moest bereiden voor de boodschapper van het verbond. Die slotverzen gaan niet over de voorbereiding voor de boodschapper van het verbond; zij gaan over het gedenken van de wet van Mozes, en over het toekeren van het hart der vaders tot de kinderen en omgekeerd. De „stem” bereidt eerst voor op Christus, als de boodschapper van het verbond, om plotseling tot Zijn tempel te komen en Zijn teleurgestelde volk, dat is ontwaakt, te reinigen, opdat het het werk van het banierteken zou kunnen volbrengen. Vervolgens behandelt Maleachi een ander aspect van het werk van de „stem”.

Hij „zal het hart van de vaders tot de kinderen keren, en het hart van de kinderen tot hun vaders”, en Hij zal dit werk verrichten in betrekking tot de wet die bij Horeb gegeven is. Elia, die ook de „stem” van Jesaja is, zal de zonden van Gods volk aanwijzen. Dit maakt deel uit van het reinigingsproces. Er is slechts één definitie van zonde, namelijk de overtreding van de wet die bij Horeb gegeven is. Johannes de Doper was Elia, en zijn werk omvatte juist dat element.

In die dagen trad Johannes de Doper op, predikende in de woestijn van Judea, en zeggende: Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. Want deze is het van wie gesproken is door de profeet Jesaja, die zegt: De stem van een roepende in de woestijn: Bereidt

de weg des Heeren, maakt Zijn paden recht. En diezelfde Johannes droeg een kleed van kemelshaar en een leren gordel om zijn lendenen; en zijn voedsel bestond uit sprinkhanen en wilde honing. Toen trokken Jeruzalem en heel Judea en de gehele landstreek rondom de Jordaan naar hem uit, en zij werden door hem in de Jordaan gedoopt, terwijl zij hun zonden beleden. Maar toen hij velen van de Farizeeën en Sadduceeën tot zijn doop zag komen, zei hij tot hen: Adderengebroed, wie heeft u aangewezen de komende toorn te ontvluchten?

Brengt dan vruchten voort die aan de bekering beantwoorden; en meent niet bij uzelf te kunnen zeggen: Wij hebben Abraham tot vader; want ik zeg u, dat God bij machte is uit deze stenen Abraham kinderen te verwekken. En ook nu reeds ligt de bijl aan de wortel van de bomen; elke boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehouden en in het vuur geworpen. Ik doop u wel met water tot bekering; maar Hij Die na mij komt, is machtiger dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben te dragen; Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur. Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer grondig zuiveren en Zijn tarwe in de schuur bijeenbrengen, maar het kaf zal Hij verbranden met onuitblusbaar vuur. Mattheüs 3:1–12.

Johannes de Doper kwam tot de „woestijn” van de drie en een halve dag van Openbaring elf, want alle profeten spreken meer over de laatste dagen dan over de dagen waarin zij leefden. Hij bracht een boodschap om zich van de zonde te bekeren, want het Koninkrijk der hemelen was nabij, evenals de Openbaring van Jezus Christus wordt geopend wanneer „de tijd nabij is”. Johannes de Doper beeldt het werk van de „stem” uit, want volgens Jezus was ook hij Elia, die komen zou.

Want al de profeten en de wet hebben geprofeteerd tot op Johannes. En indien gij het wilt aannemen: hij is Elia, die komen zou. Wie oren heeft om te horen, laat hij horen. Mattheüs 11:13–15.

Jezus maakt duidelijk dat de profetische identiteit van Johannes de Doper een beproeving was. Hij zegt rechtstreeks: “if ye will receive it”. Vervolgens moedigt Jezus Zijn discipelen aan dit te aanvaarden door te zeggen: “He that hath ears to hear, let him hear.” Laat hem horen wat? Laat hem horen wie de stem is die komt tot de laatste woestijn van de Bijbel en de weg bereidt voor de boodschapper van het verbond, opdat deze de honderd vierenveertig duizend zal voorbereiden om een bijzonder werk te verrichten gedurende een tijd van de signaalordelen van God.

Johannes droeg „een kleed van kameelhaar en een lederen gordel om zijn lendenen; en zijn voedsel bestond uit sprinkhanen en wilde honing.” Zijn „voedsel” was de boodschap van de islam, want het woord „sprinkhanen” vertegenwoordigt de islam, en honing is het woord van God, dat zoet was in zijn mond. De zoete boodschap die hij at, handelde over de „wilde” Arabische ezel, het allereerste symbool van de islam in de Schriften. De zoete boodschap van de wilde Arabische ezel van de islam, die eveneens door „sprinkhanen” wordt voorgesteld, was ook in zijn kleed verweven, want kamelen zijn een ander symbool van de islam. Het is geen verdraaiing van het woord „sprinkhanen” om het te gebruiken als een symbool van de islam, ook al verwees het voedsel dat Johannes at naar de sprinkhanenboom en niet naar de insecten. Het woord „sprinkhanen” is een symbool van de islam, en Johannes beeldde niet het eten van enig lichamenlijk voedsel uit; zijn dieet was een symbool van de profetische boodschap die hij had gegeten.

Zijn gordel was de „profetie” die in Habakuk wordt voorgesteld. Die profetie brengt de eerste teleurstelling, de vertoef tijd van de maagden en de grondslagen van het adventisme, zoals voorgesteld op de heilige kaarten, samen. Habakuk was de profetische gordel die al die waarheden bijeenbond.

Want het visioen is nog voor een vastgestelde tijd, maar aan het einde zal het spreken en niet liegen; al vertoeft het, verbeid het; want het zal voorzeker komen, het zal niet uitblijven. Zie, zijn ziel verheft zich, zij is niet oprecht in hem; maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven. Habakuk 2:3, 4.

De profetische boodschap die als een gordel de boodschappen samenbond waaruit de waarschuwing van de „stem” bestaat, is de gelijkenis van de maagden in verband met het gezicht dat vertoefde, maar spreken zou. Het gezicht van de Middernachtsroep brengt een onderscheid teweeg tussen de goddeloze, wiens „ziel verheven is”, en de kostbare, die door het geloof gerechtvaardigd worden. Rechtvaardiging door het geloof is de gordel die de „stem” draagt.

En gerechtigheid zal de gordel van zijn lendenen zijn, en trouw de gordel van zijn heupen. Jesaja 11:5.

Toen de „stem van één die roept in de woestijn” van de teleurstelling kwam, na de teleurstelling van 18 juli 2020, was zijn boodschap dezelfde boodschap als zij geweest was sinds 11 september 2001. Die boodschap van de komende Elia aan de wachtende, teleurgestelde, dode, dorre beenderen is, dat de islam de „signaalordelen” zijn, die de achtergrond vormen waartegen Gods andere kinderen in Babylon gerechtigheid kunnen leren.

Het pad van de rechtvaardige is recht; Gij, Allerechtvaardigste, maakt het spoor van de rechtvaardige effen. Ja, op de weg Uwer oordelen, o HEERE, hebben wij U verwacht; naar Uw Naam en naar Uw gedachtenis gaat het verlangen van onze ziel uit. Met mijn ziel heb ik U begeerd in de nacht; ja, met mijn geest binnen in mij zal ik U vroeg zoeken; want wanneer Uw oordelen op de aarde zijn, zullen de inwoners van de wereld gerechtigheid leren. Jesaja 26:7–9.

Johannes de Doper, die de komende Elia was, is de „stem” in de „woestijn” van de drie en een halve dagen van Openbaring hoofdstuk elf. Zijn werk omvat het identificeren van de vierde en laatste generatie van het adventisme, wier zielen opgeheven zijn en die vertrouwen op het geestelijk erfgoed van hun vaders, maar aanvoelen dat de toorn van God op het punt staat te komen. Zij zijn de vierde generatie, want zij hebben zich ten volle geopenbaard als een generatie die precies het tegenovergestelde van Christus is. Zij zijn het addereengebode, maar zij wijzen nog steeds op hun vader Abraham om te betogen dat zij in werkelijkheid de generatie van het Lam zijn. De generatie van het Lam is het uitverkoren geslacht van Petrus; zij zijn het die het Lam volgen, waar Het ook heengaat.

Johannes stelde klaarblijkelijk de zonden aan de orde van hen die kwamen om zijn boodschap te horen, want zij bekeerden zich en werden gedoopt. Hij maakte hun ook bekend dat er Eén na hem zou komen, die zijn dorsvloer grondig zou zuiveren. Die Persoon is de Boodschapper van het verbond; Hij is „de man met de stofbezem” die de valse munten en juwelen uit het venster veegt en de oorspronkelijke juwelen herstelt, die dan tienmaal helderder schitteren dan zij deden toen

William Miller door engelen werd geleid in het werk van het bijeenbrengen van de oorspronkelijke juwelen in de beweging van de eerste engel.

Johannes de Doper was rechtstreeks in zijn aanklacht tegen het vertrouwen van de Laodicese Adventist op hun vader Abraham, want de nog te komen Elia moest het hart der vaderen tot de kinderen keren en omgekeerd. Het beginsel van de bijbelse toepassing van de eerste en de laatste wordt in dat werk voorgesteld, maar daarin ligt tevens het geneesmiddel voor hen die zich in een verstrooide toestand bevinden, in het land der vijanden, dood in de woestijn. Zij moeten hun zonden erkennen, en de zonden van hun vaderen, en zich bekeren. In samenhang met het erkennen van hun zonden en de zonden der vaderen, moeten zij ook belijden dat zij gedurende de periode van de woestijn van drie en een halve dag niet met de Heere hebben gewandeld. Voorts moeten zij erkennen dat God gedurende die geschiedenis niet met hen heeft gewandeld.

En wie van u overblijven, zullen wegwijnen in hun ongerechtigheid in de landen van uw vijanden; en ook in de ongerechtigheden van hun vaderen zullen zij met hen wegwijnen. Indien zij hun ongerechtigheid belijden, en de ongerechtigheid van hun vaderen, met hun overtreding waarmee zij tegen Mij overtreden hebben, en ook dat zij Mij vijandig tegemoet zijn gegaan; en dat ook Ik hun vijandig ben tegemoetgegaan en hen in het land van hun vijanden heb gebracht; indien dan hun onbesneden hart vernederd wordt en zij dan de straf van hun ongerechtigheid aanvaarden: dan zal Ik gedenken aan Mijn verbond met Jakob, en ook aan Mijn verbond met Izak, en ook aan Mijn verbond met Abraham zal Ik gedenken; en aan het land zal Ik gedenken. Leviticus 26:39–42.

De vloek was er omdat zij de sabbatten van het land niet in gedachten hielden.

Johannes de Doper, die de komende Elia was, beeldde de „stem” uit in de woestijn van de drieënhalve dagen van Openbaring elf. Hij zou de dode, dorre beenderen ertoe brengen zich de wet van Mozes te Horeb te „herinneren”; en indien zij dat deden, dan zou de engel van het verbond het verbond van hun vaderen „gedenken”. Maar alleen indien zij hun zonden beleden, de zonden van hun vaderen, en, nog vernederender, de overtredingen nauwkeurig noemden „waarmee zij tegen” God hadden overtreden.

Zij zouden ook moeten erkennen dat zij „in strijd” met God hadden gewandeld, en dat God „in strijd” met hen had gewandeld.

Zij zouden ook moeten erkennen dat zij de dorre doodsbeenderen waren op de straat van Openbaring elf, want zij moesten toegeven dat God hen in het land van de vijand had gebracht, en het land van de vijand is de dood.

Volgens Johannes de Doper zouden zij ook antwoord moeten geven op de vraag wie de „stem” is die roept in de „woestijn”, want Johannes vroeg: „Wie heeft u gewaarschuwd te vluchten voor de toekomstige toorn?”

Wij zullen deze onderwerpen in het volgende artikel voortzetten.

„De dienaar van God ontvangt het bevel: ‘Roep luidkeels, houd niet in, verhef uw stem als een bazuin, en maak Mijn volk zijn overtreding bekend, en het huis van Jakob zijn zonden.’ De

Heere zegt van dit volk: ‘Zij zoeken Mij dagelijks en vinden er behagen in Mijn wegen te kennen, als een volk dat gerechtigheid deed.’ Hier is een volk dat zichzelf bedriegt, zelfrechtvaardig en zelfvoldaan is, en de dienaar krijgt het bevel luidkeels te roepen en hun hun overtredingen te tonen. In alle eeuwen is dit werk voor Gods volk verricht, en het is nu meer nodig dan ooit tevoren.” Testimonies, deel 5, 299.